

[Holger Eriksen.]

rejses Tiltale imod, eller som bliver frifundet. Det sidste Moment er ikke uden Betydning, thi det kan jo ikke nægtes, at Sladderer i denne Tid ofte uberettiget falder over Personer, som der ikke er nogen som helst Grund til at hænge ud. Endelig maa man kræve, at man hurtigt kan faa Sager af den Art afgjort, da megen Uro holdes ved lige, indtil man er færdig med selve Udrensningsaktionen.

Hvad angaar Ensartethed, synes jeg, at det foreliggende Lovforslag nærmer sig det ideelle saa stærkt som muligt, naar man da ikke vil skride til at lade de samme tre Mænd paadømme alle Sagerne. Det sidste var det rationelle set fra Ensartethedens Synspunkt, men vilde vel næppe kunne tilfredsstille Tjenestemændene set fra et Etats-synspunkt. Det kan ikke nægtes, at begge Formaal er naaet i den Form, som Tjenestemændene efter den højtærede Finansministers Oplysninger har ønsket, nemlig fire Dommere udpeget af Tjenestemandsorganisationerne, saaledes at de skulde medvirke ved alle Sagers Behandling, men kun med Stemmeret for een. Alligevel forstaaer jeg den højtærede Finansministers Afvisning af dette Forslag, thi det store Antal Dommere vilde uden Hensyn til Stemmeretten gøre Domstolen dobbelt saa kompliceret som den her foreslaaede Form. En saadan Ændring vilde sikkert ogsaa nedsette Arbejdstempoet.

Selv om der baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og i den højtærede Finansministers Forelæggelsestale forefindes en Motivering derfor, er det ikke helt let at forstaa, hvorfor ikke Tjenestemænd ansatte som maanedslønnet Personale og Tjenestemænd i de koncessionerede Virksomheder er taget med. Ministeren sagde om de første, at deres Forhold i det væsentlige er ordnet paa en Maade, der svarer til private Ansættelsesforhold. Men netop dette maatte efter min Mening være en Aarsag til at drage dem ind under Loven for derved at skabe det Præcedens, mange private Arbejdsgivere og mange Funktionærer hos private Arbejdsgivere gaar og venter paa. Imidlertid hilser jeg med Tilfredshed, at der senere vil blive stillet Forslag om Oprettelse af en parallel Domstol for Tjenestemændene ved de koncessionerede Selskaber og dermed ligestiliede.

Man kan maaske sige, at de fire Kriterier, der er givet for at blive ramt af Lovens Bestemmelser, er haarde, men efter min Mening er de ingenlunde for haarde.

Ingen skal dømmes for at have været Nazist. Jeg vil ikke sige, at det nogen Sinde har været en ærlig Sag at have været tilsluttet det nazistiske Parti, men set fra et demokratisk Synspunkt maa enhver naturligvis selv bestemme, hvilket Parti han vil tilhøre. Dette gælder imidlertid ikke længere end til den 9. April 1940. Fra det Tidspunkt var Danmark overfaldet af Tyskerne, og det nazistiske Parti havde stillet sig paa Voldsmændenes Side mod den danske Nation, og det maa de straffes for. I og for sig ikke, fordi de vedblev at være Nazister, men fordi de som Nazister blev Landsforrædere.

Med Hensyn til Punkt 2 er man ude i Skønnet, selv om Domstolen formodentlig snart kan faa skabt et fast Grundlag for, hvad der skal forstaaes ved „uværdig national Optraeden“. Lettere vil det være at fastslaa, om en Person „har ydet Besættelsesmagten en Hjælp, der gik ud over, hvad hans Tjenestepligt paalagde ham“.

Mere problematisk er Bestemmelsen i Punkt 4, der rammer den, der „har haft Samkvem med Besættelsesmagten eller denne tilknyttede Organer i et Omfang, som laa uden for det nødvendige“. Jeg ønsker dog denne Bestemmelse opretholdt. Jeg kender et Tilfælde fra en By, hvor en Bankdirektør spiste Frokost paa et bestemt Hotel tre Gange daglig for saa tit at faa Lejlighed til at gnide sig op ad de tyske Officerer. Han var ikke Tjenestemand, men hvis en Tjenestemand havde baaret sig saaledes ad, burde han naturligvis fældes, saaledes som for øvrigt ogsaa denne Bankdirektør blev det. Men jeg kender ogsaa Arbejdere, som i deres Ungdom har været i Tyskland, lært at tale Tysk og lært at interessere sig for tyske Forhold, og som under Besættelsen i høj Grad har omgaaedes tyske Soldater med det Formaal at indpode dem „Marxismens Gift“, som det vilde hedde i nationalsocialistisk Terminologi. Hvis en saadan Mand havde været Tjenestemand, skulde han naturligvis ikke straffes, for han har jo i Virkeligheden varetaget Danmarks Interesser ved at søge at skabe en Oprørsaad blandt de tyske Soldater. Det er derfor en Bestemmelse, som Domstolen maa omgaaes med Varsomhed under Paadømmelsen, hvad jeg for øvrigt heller ikke tvivler om den vil.

Med Hensyn til Hurtigheden har jeg mine Betænkeligheder. Jeg er bange for, at det vil være alt for længe, inden denne Domstol bliver færdig, men jeg kan godt forstaa, at det af Hensyn til Ensartetheden i